

Vitalijus SATKEVIČIUS,
Panevėžio miesto meras

Nuoširdžiai sveikinu visus Verslo ir technologijų fakulteto bendruomenės narius fakulteto 50 metų jubiliejaus proga.

Gerbiami fakulteto vadovai, dėstytojai!

Dėkoju už Jūsų pastangas kuriant kolegiją, už tai, kad mūsų šviesiausi miesto ir regiono jaunuoliai turi galimybę siekti mokslo aukštumų čia, Panevėžyje. Linkiu Jums begalinės kantrybės ir tikėjimo jaunų žmonių pasiryžimu įgyvendinti savo tikslus ir svajones.

Mieli studentai, džiaugiuosi, kad savo ateitį kuriate Panevėžyje. Tikiu, kad įgytas žinias panaudosite savojo miesto ir visos Lietuvos gerovei. Linkiu Jums kuo didžiausios sėkmės, tvirto pasitikėjimo savo jėgomis, noro tobulėti ir atrasti tai, kas iki šiol buvo nežinoma.

Mieli kolegos fakulteto dėstytojai, studentai, darbuotojai!

50-metis žmogaus gyvenime pasižymi branda, susiformavusiu požiūriu, nekintančiomis vertybėmis. Mokslo įstaigai šis amžiaus tarpsnis reiškia gerokai daugiau: tai ir įvairių permainų vėjų bei išbandymų atlaikymas, ir lankstumas, prisitaikant prie naujų sąlygų, ir laiko patikrinta darbo kokybė, ir nuolat augantis pasitikėjimas.

Minint Panevėžio kolegijos Verslo ir technologijų fakulteto 50-metį, sveikinu visą bendruomenę, be kurios mūsų fakultetas neišsivaizduojamas. Be Jūsų kilnių norų, neišmatuojamų pastangų, nuoseklaus darbo ir nuolatinio tobulėjimo šiandien fakultetas nebūtų toks, koks yra.

Linkiu tęsti pradėtus darbus, nesustoti, susidūrus su kliūtimis, ir drąsiai žengti į ateitį, kuri mūsų visų pastangų dėka patenkintų visų lūkesčius.

Su jubiliejumi! Geros Jums visiems kloties!

Kęstutis LUKOŠEVIČIUS,
Verslo ir technologijų
fakulteto dekanas

Birutė DALMANTIENĖ,
I.e. Panevėžio kolegijos direktoriaus pareigas

Metų tėkmėje žmonės ir įvykiai juda skirtingu greičiu, jų trajektorijos kartais susiduria, o kartais yra lygiagrečios... Dalis žmonių tik stebi įvykius, dalis juose dalyvauja, kai kurie jų skatina įvykius.

Organizacijos sėkmę paprastai lemia būrys žmonių, inicijuojančių gerus įvykius ir gebančių nukreipti pokyčius palankia kryptimi. Sveikindama Verslo ir technologijų fakulteto bendruomenę su jubiliejumi, nuoširdžiai dėkoju tiems aktyviems žmonėms, kurių iniciatyva ir nuoseklus darbas lėmė pasikeitimus, atvedusius politechnikumą į šiuolaikinį aukštosios mokyklos fakultetą.

Asmeninės ir profesinės sėkmės, gabių studentų, geranoriškų kolegų ir abipuse pagarba pagrįstos akademinės atmosferos!

www.panko.lt

Donatas ŠNIUTĖ,
Panevėžio kolegijos
studentų atstovybės
pirmininkas

Panevėžio kolegijos studentų atstovybės tikslas—aktyviai dalyvauti studijų tobulinimo procese, siekti, kad studentams būtų sudarytos tinkamos studijų sąlygos, tenkinami jų materialiniai ir dvasiniai poreikiai. Studentų atstovybės rūpinasi studentų kultūrinio gyvenimo ir poilsiu, remia ir skatina bendradarbiavimą su kitų Lietuvos ir užsienio šalių aukštųjų mokyklų studentais bei studentų ir jaunimo organizacijomis.

Nors Verslo ir technologijų fakultete studijuojau dar tik pirmus metus, matau, kad fakultetas atsinaujina - renovuojama mokymo bazė, gerėja studijų kokybė. O tai fakultetą daro tik dar jaunesnį, o kartu ir patikimesnį, nes vis tobulėjanti bazė leis parengti geresnius specialistus, kurie savo gebėjimais ir žiniomis prisidės prie Panevėžio ir visos Lietuvos žmonių sėkmingo darbo. Labai džiugu matyti, kad fakulteto administracija ir dėstytojai dirba studentų labui ir daro viską, kad jaunimas liktų Panevėžyje. Stengiamasi ne tik pritraukti naujus studentus, bet ir studijuojantiems kolegijoje sudaryti kuo geresnes studijų sąlygas bei pagyvinti studentišką gyvenimą.

Studentų atstovybės vardu noriu pasveikinti Panevėžio kolegijos Verslo ir technologijų fakulteto administraciją, dėstytojus ir, žinoma, studentus. Paraginti visus dirbti išvien, kartu tobulėti ir žengti pirmyn. Tikiu, kad dirbdami kartu, padėdami vieni kitiems, sulauksime ir 100-ojo fakulteto gimtadienio. Visiems stiprybės, vienybės, draugiškumo, noro dirbti ir tobulėti.

Su 50-ju jubiliejumi!

Minint Verslo ir technologijų fakulteto ištakų 50- metį

Antanina VALICKIENĖ,
Verslo ir technologijų
fakulteto prodekanė

*„Mes kartais
praeitį atgal
susigražiname,
atsiremiam į ją
tenai, kur ji
gera”*

(Justinas
Marcinkevi-
čius)

Laiko tėkmė
nusinešė ilgą
50 – metų
tos dienos, ka-
da į seną pas-
tata, pažymė-
tą trečiuoju nu-
meriu, dabarti-

nėje Klaipėdos gatvėje rinkosi pirmieji Panevėžio politechnikumo moksleiviai ir dėstytojai. Vieta, kurioje mes kuriame fakulteto ir kolegijos dabartį, garsėja tuo, kad beveik 300 metų čia visuomet buvo mokoma ir mokomasi. Čia beveik šimtmetį veikė pirmoji aukštesnė mokykla - kolegija, įkurta vienuolių pijorų, apskrities bajorų mokykla, mokytojų seminarija, glaudėsi įvairios amatų mokyklos.

1960 m. įkuriamas Panevėžio politechnikumas. Pirmasis direktorius – Pranas Pranaitis, mokymo daliai tuo metu vadovavo Jonas Andriūnas, vėliau ketverius metus direktoriavęs. Pirmieji dėstytojai - Laima Nemickienė, Gražina Skrebieienė, Genovaitė Ramanauskienė, Vytautas Panava, Audronė Galuzienė, Joana Giršvildienė, Kazimieras Dubinskas, Jonina Jackevičienė, Vytautas Venckevičius, Ona Mikalkevičienė, Petras Mikalkevičius - kūrė pirmąsias laboratorijas. 1961 m. politechnikumo patalpose įsikūrė KPI Panevėžio vakarinis fakultetas (dabar – KTU Panevėžio institutas).

1963 metais Politechnikumo sporto kolektyvui už gerus sportinius rezultatus suteiktas sporto klubo „Technikas“ vardas. Tai buvo pirmasis sporto klubas Lietuvoje, garsinęs mokyklą ne tik Panevėžyje, bet ir šalyje. Ilgą laiką klubui vadovavo dėstytojas Leonas Bernikas.

Augančiai Panevėžio pramonei reikėjo specialistų, todėl plėtėsi technikumų bazė, daugėjo studentų, dėstytojų. 1966 metais baigiamas statyti pirmasis korpusas, 1967 m. – sporto salė su visomis reikiamomis patalpomis, 1981 m. – antrasis korpusas, 1990 m. – dvylikos aukštų studentų bendrabutis. Devintojo dešimtmečio pabaigoje Politechnikumas pasiekė savo brandos viršūnę. Čia dirbo apie 70 dėstytojų, kasmet mokėsi apie pusantro tūkstančio moksleivių, būdavo išleidžiama iki 400 absolventų. Politechnikumą žinojo visi, jame mokėsi ištisos miesto ir aplinkinių rajonų gyventojų kartos. Tuo laikotarpiu Politechnikumui vadovavo direktorius Sergejus Davydovas, pavaduotojais dirbo Aleksandra Nevierienė ir Algis Navickas. Per 30 savo veiklos metų

Politechnikumas išleido 8035 absolventus.

1991 m. gegužės 27 d. LR kultūros ir švietimo ministro įsakymu Nr. 543, Politechnikumą reorganizavus į aukštesniąją technikos mokyklą, reikėjo „ieškoti vietos po saule“. Atsistatydinus direktoriui ir pavaduotojams, kai kuriems skyrių vedėjams, vadovavimo teko imtis kitiems. Baigėsi ramūs laikai. Aukštesniosios mokyklos direktoriumi tapo Algis Ivašauskas, direktoriavęs vėlesnius metus.

1993 metais mokyklos direktoriumi buvo paskirtas Petras Miniukas, Politechnikume dirbęs beveik nuo pat jo įkūrimo - 1963 – ujų metų. Skyrių vedėjais dirbo Jonas Ramanauskas, Rimas Kubilinskis, Zita Gaigalienė. Aukštesniosios technikos mokyklos veiklos dešimtmetis buvo nepaprastai sunkus, kupinas neapibrėžtumo ir nerimo dėl ateities. Keitėsi įstatyminė bazė, aukštesnysis išsilavinimas Švietimo įstatyme buvo įteisintas kaip tarpinis tarp vidurinio ir aukštojo, daugelis nesuprato jo reikšmės ir svarbos. Kasmet mažėjo studentų skaičius, nes traukiantis miesto pramonei nebereikėjo tiek specialistų, klestėjo plastmasių verslai, jauni žmonės rinkosi kitas veiklas, kratėsi mokslo. Tuometinė miesto ir apskrities valdžia nepripažino miesto aukštesniųjų mokyklų, puoselėjo planus įkurti savarankišką Panevėžio universitetą. Tam reikėjo patalpų miesto centre. Buvo parengtas planas sunaikinti Aukštesniąją technikos mokyklą, iškeliant ją iš turimų patalpų ir sujungiant su miesto profesinėmis mokyklomis.

Tačiau mokyklos bendruomenė nenorėjo susitaikyti su tokiais politikų planais. Orientuodamasi į darbo rinkos pokyčius, mokykla keitė savo profilį, parengė ir pradėjo vykdyti naujas paklausias Kompiuterių technikos, Būhalterinės apskaitos, Verslo administravimo, Energetikos vadybos ir kitas studijų programas. Siekiant plėtoti suaugusiųjų mokymą, 1999 m. buvo atidarytas neakivaizdinis skyrius. Jo vedėja tapo Regina Zaikauskienė.

Pasiuokojamas darbas davė pirmuosius rezultatus, ir Panevėžio aukštesniosios technikos mokyklos 40-metį 2000 metais šventėme jau gerokai išaugę, sustiprėję, turintys labai didelį visuomenės palaikymą.

2000 metais LR Seimas priėmė Aukštojo mokslo įstatymą, kuris įteisino naujo tipo aukštąją mokyklą – kolegiją. Buvo parengta kolegijų kūrimo Lietuvoje studija, kurioje

numatyta kiekvienoje apskrityje įkurti po kolegiją, į jos sudėtį įtraukiant stipriausias ir geriausias pasirengusias regionų aukštesniąsias mokyklas. Tai ir vėl nesutapo su vietos politikų planais. Miesto laikraščiai mirgėjo antraštėmis: „Kolegija stos kelią universitetui“ („Sekundė“, 2001 m. gegužės 15 d.), „Siūlo neapsiriboti peršama kolegijos idėja“ („Panevėžio balsas“, 2002 m. balandžio 22 d.) „Aukštoji mokykla Panevėžyje - utopija?“ („Panevėžio rytas“, 2001 m. balandžio 26 d.), „Merai - už planą universitetui kurti“ („Panevėžio balsas“, 2001 m. lapkričio 22 d.). Man, kaip tuo metu ėjusiai Aukštesniosios technikos mokyklos direktoriaus pavaduotojo pareigas, teko vadovauti darbo grupei, rengusiai dokumentus mokyklos ekspertiniam vertinimui. Grupės aktyviausi nariai – dėstytojos Zita Nečionienė, Marija Irena Davydovienė, Laima Unterhauser, Ona Mikalkevičienė, Zita Gaigalienė, Ona Paukštienė, Alma Skujienė, Jurgita Paulavičienė. Pirmąsias kolegines studijų programas rengė dėstytojai Lidija Bubilaitienė, Dalia Zita Kunskaitytė, Vilius Stankevičius, Janina Gaidžiūnaitė, Zita Kasperiūnienė, Birutė Ragalytė, Alma Paukštienė, Henrikas Sinickas, Margarita Jarašūnienė, Liudas Saulius Bazaras, Bronislava Ramanauskienė, Rita Juškienė, Gerimantas Gadeikis ir kt.

2002 m. Panevėžio aukštesniųjų mokyklų pasirengimas teikti aukštąjį išsilavinimą ekspertų buvo įvertintas teigiamai, ir Aukštesnioji technikos mokykla tapo Panevėžio kolegijos akademi-

Panevėžio politechnikumo moksleiviai

niu padalinii—Verslo ir technologijų fakultetu. Aukštesniosios technikos mokyklos bazėje įsikūrė Kolegijos administracija.

Šiandien tai didžiausias tiek plotu, tiek ir studentų skaičiumi Panevėžio kolegijos akademinis padalinys. Stojantieji gali rinktis 8 studijų programas ir studijuoti nuolatine arba iššestine forma. Fakulteto akademinę bendruomenę sudaro beveik 1300 studentų ir per 60 dėstytojų – veiklių, energingų, nuolat keliančių savo kvalifikaciją, besidominčių savo dėstomų dalykų naujovėmis.

Nuo 2006 metų fakultetui vadovauja dekanas Kęstutis Lukoševičius, straipsnio autorė Antanina Valickienė – nuo 2002 m. dirba fakulteto prodekane. Studijų kokybe rūpinasi 4 katedros: Aplinkos apsaugos ir statybos katedra

praktiką kitų šalių įmonėse pagal ERASMUS mainų programą. Baigę studijas ir įgiję profesinio bakalauro kvalifikacinį laipsnį, gabiausieji absolventai sėkmingai tęsia studijas universitetuose ir per trumpą laiką įgyja akademinio bakalauro ir magistro kvalifikacinį laipsnį. Fakulteto studentai turi galimybę aktyviai sportuoti, dalyvauti įvairiuose projektuose, konkursuose, olimpiadose, miesto, šalies ir tarptautiniuose renginiuose. Visi pageidaujantys studentai gali apsigyventi atnaujintame bendrabutyje.

Iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų į aukštąjį mokslą ateinančios investicijos neaplenkia ir Panevėžio kolegijos Verslo ir technologijų fakulteto. Atsiranda vis geresnės galimybės atnaujinti studijų infrastruktūrą, modernizuoti esamas laboratorijas ir įkurti naujas.

Verslo ir technologijų fakulteto dėstytojai

(vedėja Marija Irena Davydovienė), Finansų ir apskaitos katedra (vedėja – Ana Samuilova), Elektros ir elektronikos katedra (i.e. pareigas vedėja Rima Strelčiūnienė), Vadybos katedra (vedėja Lidija Bubilaitienė). Dideliu fakulteto ūkiu rūpinasi ūkio skyriaus vedėja Regina Markevičienė, bibliotekai vadovauja Vilija Raubienė, CISCO akademijai – dėstytojas Henrikas Sinickas, sporto klubui „Technikas“ – dėstytojas Dainius Mikšys.

Džiaugiamės, kad auga jauna besimokanti pamaina. Tai doktorantės – dėstytojos Jurgita Lieponienė ir Birutė Ragalytė, darbuotojai – būsimieji dėstytojai Audrius Valinskas, Laima Gutauskaitė, Justina Kanaporienė, Vaidas Priušauskas, Zita Gebiežienė, Daiva Pakaušytė, Jovita Dilienė, Darius Paipelis ir kt. Fakulteto darbuotojų tikslas – sudaryti visas sąlygas studentams tobulėti ne tik kaip tam tikros srities specialistams, bet ir plėtoti bendrąsias kompetencijas bei praktinius gebėjimus, darbdavių labiausiai vertinamus darbo rinkoje. Studentai gali studijuoti kitų šalių aukštesiose mokyklose ir atlikti

Šiuo metu rengiamasi panaudoti beveik 3 milijonus litų, skirti įkurti šiuolaikišką Praktinio mokymo centrą, kuriame fakulteto studentai galėtų įgyti gerus praktinius įgūdžius. Mūsų studentai dažnai teigia, kad studijos fakultete – tai gyvenimo stilius tų, kurie ieško, veikia ir randa. Manau, kad tai pats geriausias mokymo įstaigos įvertinimas.

Iš tiesų simboliška: prieš kelis šimtmečius šioje vietoje pirmoji vienuolių pijorų įkurta mokykla vadinosi kolegija. Ir šiandien Panevėžys turi Kolegiją – savarankišką aukštąją mokyklą: augančią, kuriančią, modernėjančią.

Sveikinu visus fakulteto bendruomenės narius šios prasmingos šventės proga. Tegul ateitis žadina naujas viltis ir svajones, naujus tikslus ir didelius siekius.

Svarbios fakultetui datos

1960 m. Jau istoriniu tituluojamame pastate Klaipėdos g. 3 pradeda veiklą Panevėžio politechnikumas.

1962 m. Pastatomas Panevėžio politechnikumo bendrabutis.

1963 m. Panevėžio politechnikumo sporto kolektyvui už puikius laimėjimus sporte suteikiamas sporto klubo „Technikas“ vardas.

1966 m. Baigiamas statyti mokyklos pirmasis korpusas (Laisvės a. 23).

1967 m. Pastatoma sporto salė ir bendrabutis.

1969 m. Veiklą pradeda politechnikumo 120 vietų valgykla.

1981 m. Atidaromas antrasis Panevėžio politechnikumo mokomasis korpusas.

1990 m. Panevėžio politechnikumo moksleiviai apgyvendinami naujame, šiuolaikiškai įrengtame 12 aukštų 350 vietų bendrabutyje.

1991 m. Panevėžio politechnikumas reorganizuojamas į aukštesniąją technikos mokyklą.

1995–1996 m. Įkuriamos verslo praktinio mokymo firmos „Suvenyras“ ir „Stilius“.

1998 m. Įkuriami Panevėžio aukštesniosios technikos mokyklos inžinerijos ir vadybos skyriai

1999 m. Įsteigiamas neakivaizdinis (dabar Iššestinių studijų) skyrius. Pradedami rengti buhalterinės apskaitos specialistai.

2000 m. Panevėžio aukštesniosios technikos mokyklos bibliotekos fondai iš bendrabučio patalpų perkeliama į pagrindinį mokomąjį korpusą. Įrengiama skaitykla. Studentams pradedamos teikti dokumentų kopijavimo paslaugos. Bibliotekoje pastatomi pirmieji 6 kompiuteriai, galima naudotis internetu.

2002 m. Panevėžio aukštesnioji technikos mokykla reorganizuojama į aukštosios neuniversitetinės mokyklos Panevėžio kolegijos Verslo ir technologijų fakultetą. Pradedamos vykdyti keturios koleginių studijų programos: **Aplinkos apsaugos, Buhalterinės apskaitos, Kompiuterių technikos ir Verslo vadybos.**

2003 m. Pradedamos vykdyti dar dvi koleginių studijų programos: **Elektros ir automatikos įrenginių bei Statybos.**

2004 m. Parengiama, įregistruojama ir pradedama vykdyti **Informacinių sistemų** studijų programa.

2006 m. Veiklą pradeda **CISCO akademija.**

2008 m. Parengiama, įregistruojama ir pradedama nauja **Reklamos vadybos** koleginių studijų programa.

2010 m. Pradedama rengti nauja koleginių studijų programa – **Finansai.**

Fakultete dirba ilgiau nei 20 metų

Suskaičiavome 17 dėstytojų, kurie fakultete dirba daugiau nei 20 metų. Manome, kad toks laiko tarpas jau yra pakankamas daryti išvadas tiek apie savo darbą toje įstaigoje, tiek apie fakultetą. Kai kurie iš ilgamečių dėstytojų mielai sutiko atsakyti į keletą laiško „Pankomanija“ pateiktų klausimų, trumpai papasakojo apie save. Nors kai kurių atsakymai itin kuklūs, manome, kad kiekvienas iš čia kalbintųjų tikrai įnešė nemažą indėlį, kad fakultetas klestėtų ir augtų, kad turėtų savo ateitį.

Taigi dėstytojų klausėme:

Ką trumpai galėtumėte papasakoti apie save?

Kuris fakulteto gyvavimo laikotarpis (politechnikumo, aukštesniosios technikos, Verslo ir technologijų fakulteto) Jums įsimintiniausias, kodėl?

Kokie svarbiausi Jūsų nuveikti darbai fakulteto labui?

Ko palinkėtumėte ateinančioms kartoms?

Irena DAVYDOVIENĖ
Dirba 40 metų

Baigiau tuometinio Kauno politechnikos instituto (dabar KTU) Statybos fakultetą. Keletą metų dirbau Panevėžio gelžbetoninių konstrukcijų gamykloje, Mokymo kursų kombine. Čia dirbu visai neilgai - tik 40 metų. Per tą laiką užaugintos 2 dukros, auga 4 anūkės. Dėstau statybos dalykus. Mėgstu organizacinį darbą - ilgą laiką dirbau profsąjungos taryboje, studentų taryboje, kolegijos akademinėje taryboje. Mėgstu šoki.

Mėgstu ir savo darbą. Gera padėti jauniems žmonėms stotis ant kojų, pajusti savo vertę, gera sutikti juos po 10, 20, 30 metų, pasidžiaugti jų laimėjimais.

Labai malonūs prisiminimai iš politechnikumo laikų. Kolektyvas buvo jaunas, aktyvus, atmosfera labai draugiška - bendravome su kitomis Respublikos mokyklomis, daug keliavome po Tarybų Sąjungą. Įsimintiniausia - darbas su studentų taryba. Studentai buvo nuoširdūs, kūrybingi - rengėme įvairius renginius: pusdiplomų šventę, Mokytojų dieną, diplomų įteikimo šventę, paskutinio skambučio šventę, studentų dieną. Labai įstrigo vienos studijų dienos įvykis: III kurso studentas Linas turėjo įsiskolinimą. Aš pasiūliau jam už tai numauti kelnes ir įkristi... Tačiau jis buvo atkaklus, pasakė, kad ir be kelnių iš mokyklos namo sugrįš. Susilažinom. Ir... lapkričio 17 d. visas būrys studentų su būgnais ir trimtu parlydėjome Liną (be kelnių) į namus. Teko pasirašyti įskaitą...

Mano iniciatyva studentų bei absolventų pastangomis suremontuotos 2 auditorijos III korpuse, I korpuso rūšio fojė. Drauge su katedros dėstytojais parengėme įregistuoti bei akredituoti aplinkos apsaugos ir statybos studijų programas. Į gyvenimą palydėta beveik 1200 jaunų žmonių - būsimų statybininkų.

Jauniems žmonėms linkiu žiūrėti ir matyti, klausyti ir girdėti. To reikia, kad suprastum, o suprasti reikia pačiam sau.

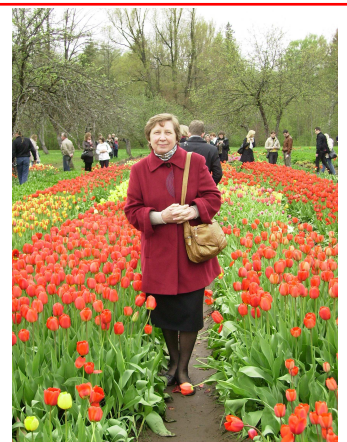

Rita JUŠKIENĖ
Dirba 37 metus

1974 m. baigiau Vilniaus inžinerinį statybos institutą - įgijau inžinieriaus statybininko kvalifikaciją (diplomas su pagyrimu). 2003 m. baigiau Vilniaus Gedimino technikos universitetą - įgijau edukologijos magistro kvalifikaciją (diplomas su pagyrimu). Baigusi VISI 1974 metais pagal paskyrimą atvykau dirbti į Panevėžio politechnikumą. Dėščiau ir dėstau statybinių medžiagų, pastatų, statybos ekonomikos, verslo ekonomikos, verslo organizavimo praktikos dalykus. Buvau kolegijos fakulteto tarybos nare. Mėgstu skaityti knygas, megzti, siūti, gaminti valgi, auginti gėles.

Įsimintiniausias buvo politechnikumo laikotarpis, nes tai buvo jaunystės laikas, be to, daug įvairių renginių buvo organizuojama, įvairių ekskursijų į kitas sąjungos respublikas. Dalyvavau rengiant aukštesniosios technikos mokyklos perėjimą į kolegiją. Esu verslo vadybos studijų programos koordinatore. Be to, vadovauju Vadybos katedrai.

Ateinantiesiems linkiu kantrybės, atsakomybės ir sąžiningo darbo, mokant jaunimą.

Lidija BUBILAITIENĖ
Dirba 37 metus

Baigiau tuomečiame Kauno politechnikos institute statybos inžineriją. Pradėjus dirbti politechnikume labai įstrigo vadovavimas studentų statybiniams būriams, kurie Respublikoje užimdavo prizines vietas. Dėl šios priežasties sovietiniais laikais ir užsienyje teko pabuvoti.

Jei kalbėsime apie šiandieną, norėčiau paminėti, kad kartu su kitais dėstytojais organizuojame tradicinius inžinerinės ir kompiuterinės grafikos konkursus. Dėstau inžinerinę ir kompiuterinę grafiką, hidrauliką ir hidrologiją, inžinerinių tinklų ir statinių discipliną. Laisvalaikiu mėgstu keliauti, skaityti knygas.

Labiausiai įsimintinas politechnikumo gyvavimo laikotarpis. Buvo geras, draugiškas kolektyvas, daug įvairių renginių, kelionių, puoselėjamos tradicijos.

Išleidau daug kuruojamų grupių, nuoširdžiai dirbau ir dirbu. Per savo darbo praktiką parengiau 3 moko-mašias knygas. Greitai bendradarbiaujant su kitų kolegijų dėstytojais turi pasirodyti jau parengti trijų modulių pratybų sąsiuviniai. Be to, dalyvauju įvairiuose projektuose, studijų programų rengimo, atestavimo komitetuose.

Ateinančioms kartoms linkiu energijos, optimizmo, meilės studentams ir visokeriopos sėkmės.

1983 metais baigiau Vilniaus dailės instituto, vaizduojamosios dailės ir braižybos pedagogiką. 2002 metais Vilniaus pedagoginiame universitete baigiau edukologijos (švietimo institucijų vadybos) magistrantūrą. Panevėžio kolegijoje dirbu nuo 1991 metų. Dėstyti anksčiau ir dabar dėstomi dalykai: dailiosios tekstilės technologija, tekstilės medžiagos, filosofijos pagrindai, strateginis valdymas, paslaugų marketingas, draudimo pagrindai, reklamos teorijos pagrindai, dailės istorija, reklamos technologijos. Dalyvauju visuomeninėje veikloje. Esu Suaugusių švietimo asociacijos narė, o nuo praėjusių metų rudens ir Panevėžio kolegijos Aukštaitijos savišvietos akademijos (ASA) aktyvi narė.

Įsimintiniausias bendras viso aukštesniosios mokyklos kolektyvo pasirengimo tapti kolegija veiklos laikotarpis.

Man atrodo, kad vienas iš svarbiausių mano nuveiktų darbų mokyklos labui yra reklamos vadybos studijų programos kūrimo koordinavimas.

Linkiu tikėjimo ateitimi, pasitikėjimo savimi ir atsakomybės už tai, ką darote.

Margarita JARAŠŪNIENĖ
Dirba 20 metų

Bronislava RAMANAUSKIENĖ
Dirba 35 metus

Mokykloje dirbu nuo 1977 metų. Baigiau Kauno politechnikos institute statybos inžineriją. Visą laiką dėstau inžinerinę grafiką, inžinerinę geologiją, statybines medžiagas. Dalyvauju Lietuvos inžinerinės grafikos ir geometrijos draugijos veikloje.

Įsimintiniausias man - politechnikumo laikotarpis. Buvo stiprus, draugiškas kolektyvas, turėjom daug tradicijų, pagaliau tai buvo mūsų jaunystė.

Dirbau tai, kas tuo metu buvo reikalinga, stengiausi, kad mano darbas duotų gerų rezultatų. Buvau grupių kuratore, vadovavau diplomantams, organizuodavom konkursus, olimpiadas.

Linkiu kolegoms būti draugiškiems, tolerantiškiems vieni kitų ir studentų atžvilgiu.

Išsilavinimas - universitetinis - filologinis. Aktyviai dalyvauju tarptautinėse dėstytojų mainų programose bei mokyklose. Esu buvusi katedros vedėja, fakulteto tarybos narė. Sudariau ir išleidau 3 mokomąsias knygas. Dėstau bendrąją ir profesinę anglų kalbą. Dalyvauju įvairiuose projektuose Lietuvoje ir užsienyje. Vertėjauju. Patinka keliauti, skaityti žymių žmonių biografijas, naršyti internete...

Man įsimintiniausias politechnikumo laikotarpis. Buvau neseniai baigusi studijas, gavau pirmą kuriuojamąją grupę - PTE (pastatų techninis eksploatavimas). Joje mokėsi net 6 poros dvynių ir dar dvi skirtingo amžiaus sesės...

2001 metais pirmoji dalyvavau SOCRATES dėstytojų mainų programoje Anglijoje. O tai buvo privalumas, reorganizuojant aukštesniąją mokyklą į kolegiją.

Linkiu elgtis garbingai, mylėti studentus, daug šypsotis, būti optimistais ir vadovautis posakiu: „Nėra to blogo, kas neišeitų į gera“.

Zita KASPERIŪNIENĖ
Dirba 32 metus

Gimiau 1950 m. Anykščių rajone. 1969 m. pabaigusi Panevėžio 1-ąją vidurinę mokyklą, studijavau Antano Sniečkaus politechnikos institute. Ten įgijau inžinieriaus - mechaniko kvalifikaciją. 2002 m. baigiau socialinių institucijų vadybos šakos magistrantūros studijas Vilniaus pedagoginiame universitete. Panevėžio politechnikume dirbti pradėjau 1981 m. Nuo 2002 m. esu lektorė. Šiuo metu dėstau etikos, profesinės etikos bei ergonomikos dalykus. 2006-2009 m. parengiau ir išleidau mokslinius-metodinius leidinius koleginių studijų studentams „Verslo etikos ir bendravimo etikos pagrindai“, „Ergonomikos pagrindai“. Skaitau pranešimus mokslinėse - praktinėse konferencijose, dalyvauju Panevėžio kolegijos vykdomuose projektuose, seminaruose. Esu Lietuvos suaugusiųjų švietimo asociacijos narė. 1999 m. Panevėžio aukštesniojoje technikos mokykloje įkūrus neakivaizdinių studijų skyrių, buvau paskirta šio skyriaus vedėja. Su neakivaizdžiais studijuojančiais (dabar išžestinių studijų) studentais dirbu iki šiol.

Nemanau, kad būtų prasminga kurį nors mokyklos gyvavimo laikotarpį įvardinti kaip išskirtinį. Tai nenutrūkstamas procesas.

Apie nuveiktus darbus lai sprendžia tie, kurie vertina darbus visos mokyklos veiklos kontekste.

Linkiu sėkmingai kurti žinių visuomenę, siekti mokslo pažangos, nepamiriant bendražmogiškųjų vertybių.

Regina ZAIKAUSKIENĖ
Dirba 30 metų

Išsilavinimas - aukštasis universitetinis. 1977 metais Vilniaus universitete baigiau matematikos - mechanikos fakultetą. 2004 m. Kauno technologijos universitete įgijau informatikos inžinerijos magistro laipsnį. 2006 m. esu baigęs prestižinius CCNA kompiuterių tinklų administravimo kursus Kauno technologijos universiteto Cisco akademijoje. Dėstau kompiuterių tinklų, programavimo Pascal, Delphi, C++, JAVA kalbomis disciplinas. Taip pat web technologijas, programų inžineriją.

Įsimintiniausias laikotarpis, kuris svarbus ir visai Lietuvai, - tai Sąjūdžio gimimas. Teko aktyviai dalyvauti Panevėžio Sąjūdžio veikloje. Buvau išrinktas delegatu į LPS Steigiamąjį suvažiavimą, po to į LPS Panevėžio miesto tarybą.

Vienas iš svarbesnių darbų mokyklos labui - sukurta kompiuterių technikos studijų programa, kuri 1998 m. patvirtinta. Tada Panevėžio aukštesniojoje technikos mokykloje pradėti rengti kompiuterių technikos specialistai.

Linkiu kuo daugiau iššūkių, kuo aukštesnių tikslų. Juos nugalėjus ir įgyvendinus mes pakylame į aukštesnį kokybės lygmenį.

Henrikas SINICKAS
Dirba 25 metus

Dar nelaikau savęs veteranu, nors darbo stažas, įskaitant laboranto pareigas KPI (dabar KTU) katedroje, yra 35 metai. Baigęs KPI elektronikos fakultetą 1977 m. gavau paskyrimą į Vilniaus politechnikumą, kuriame dėščiau elektronikos disciplinas, dirbau studentų profsąjungoje. 1985 m. atvykau gyventi į Panevėžį, metus padirbėjau skaičiavimo centre, bet darbas su ESM geležimi labai nežavėjo, todėl artėjant kitų metų rugsėjui pasibeldžiau į tuometinio Panevėžio politechnikumo direktoriaus amžinatilį S.Davydovo duris. Nuo to laiko, su nedidele pertrauka, labai nuo pedagoginio darbo nebuvau nutolęs (dirbau valandininku), esu susijęs su šia mokymo įstaiga.

Gerai prisiminimai yra likę iš politechnikumo laikų. Tada kolektyvas, kaip ir turėtų būti techninio profilio mokykloje, buvo daugiau vyriškas negu moteriškas. O kiek dabar vyrų belikę... Aukštesniosios mokyklos laikotarpis įsiminė jau vien dėl to, kad pradėjome rengti kompiuterininkus. Čia reikėtų padėkoti kolegai Henrikuui Sinickui, kuris buvo šios studijų specialybės pagrindinis variklis. Darbas kolegijoje atvėrė naujas tobulėjimo galimybes. Man teko skaityti paskaitas Turkijos studentams, stažuotis Olandijoje, Suomijoje, Vengrijoje. Ten būdamas pamatai, kad ne taip jau mes atsilikę nuo Europos esam. Nėra mūsų studentų parengimas 10 kartų blogesnis, nors finansavimas tikrai bent 10 kartų mažesnis.

Apie nuveiktus darbus lai sprendžia kiti.

Penkiasdešimt metų - tai tik pirmas nedidelis jubiliejus. Tikiuosi, kad fakulteto laukia dar ilgas sėkmių ir pergalių kelias. Ir visai negaila, kad kartą žygiuoti tuo keliu mūsų kartai jau nebeilgai liko. Jaunus turi mokyti jauni. Tam poetas P. Širvytis ir pakabino plieno dalgį ant beržo, kad šis nupjautų pasenusią gyvenimo žolę ir ją pakeistų naujas atolas.

Gediminas BAČKYS
Dirba 24 metus

Zita NEČIONIENĖ

Ši mokykla yra vienintelė įstaiga, kurioje per gyvenimą dirbau. Iš viso 44 metus. Atvykau čia kaip jauna specialistė dar 1965-aisiais. Prieš tai tuometėje Lietuvos žemės ūkio akademijoje (LŽAA) įgijau inžinieriaus mechaniko specialybę. Tai labai vyriška specialybė, bet aš visą gyvenimą buvau tiksliųjų mokslų žmogus, todėl ir dėčiau dalykus netoli nuo to nutolusius. Kartais tai vadinosi techninė mechanika, kartais – statybinė mechanika, ar tiesiog mechanika.

Greta dėstytojos pareigų didžiąją dalį Greta dėstytojos pareigų didžiąją dalį dirbto mokykloje laiko turėjau ir kitokių: politechnikumo ir aukštesniosios technikos mokyklos laikais buvau metodinės komisijos pirmininke. Kai kūrėsi Panevėžio kolegija, tapau pirmąją šioje naujo tipo mokykloje kokybės metodininke.

Jei kalbėsime apie metus, kurie buvo įsimintiniausi dirbant mokykloje, ko gero, pažymėčiau pačius pirmuosius. Tuomet man viskas buvo nauja, neįprasta. Juolab kad niekada nemaniau, jog dirbsiu pedagoginį darbą. Ruošiausi tapti inžiniere, o išėjo taip, kad tapau pedagoge. Jeigu tektų laiko ratą atsukti atgal, rinkčiausi, ko gero, tą patį kelią. Šitiek metų išdirbusi mokykloje jaučiuosi laiminga. Man patiko dirbti su studentais, ypač vaikinais, nes dauguma mano kuruojamų grupių buvo išimtinai vyriškos. Su kai kuriomis kuruotomis grupėmis ryšius palaikau net ir dabar, bet labiausiai įsiminė ir ilgiausi ryšiai tęsiasi su pirma mano kuruota metalo apdirbimo pjovimu specialybės grupe. Gal todėl, kad su studentais tada buvau beveik bendraamžė, net vyresni už mane grupėje buvo. Be jau minėtos, dar teko būti kuratore mechanikų, nekilnojamojo turto vadybos specialybių ir kt. studentams.

Visus gražiausius gyvenimo metus paskyrusi šiai mokymo įstaigai dabar išsiuosi. Pagal galimybes važinėju po Lietuvą, lankau žymesnes vietas, daugiau laiko galiu skirti artimiesiems.

Baigdama noriu visiems linkėti sėkmės, atsidavimo darbui, meilės studentams.

Politechnikume pradėjau dirbti 1967 metais. Pirmuoju išbandymu buvo darbas studentų darbo ir poilsio statybos būryje, kurį pavadino „Jaunystė“. Būrys visą vasarą dirbo Kazachstane. Taip prasidėjo būrio „Jaunystė“ istorija ir vasaros, praleistos Turkmėnijoje, Altajuje, Jakutijoje. Būrys pirmavo ne tik tarp technikumų, bet ir tarp aukštųjų mokyklų būrių.

Atmintin įsirižė kūrybingi, išradingi konkursai grupėse, draugystės festivaliai, vakarai. Miesto turistiniuose sąskrydžiuose mūsų komanda visuomet pirmavo. Puikūs buvo meno saviveiklos kolektyvai: liaudies šokių kolektyvai dalyvaudavo visose respublikinėse dainų ir šokių šventėse. Estradinis ir merginų vokalinis ansambliai respub-likinėse apžiūrose kasmet pelnydavo prizines vietas. Dramos būrelio skaitovai rengė poezijos popietes. Visa tai buvo pasiekta labai darbštaus, profesionalaus, draugiško dėstytojų kolektyvo dėka. Grupių vadovai tiesiog „sirgdavo“ dėl savo grupės sėkmės. O kiek šaunių, gabių, išradinčių moksleivių prisidėjo prie technikumų įvaizdžio kūrimo. Šiandien jie – puikūs žmonės, specialistai, verslininkai. Gal todėl čia ilgam ir likau, iki 2000-ųjų, nes tai buvo kolektyvas „jėga“, ypač pirmus gyvavimo dešimtmečius.

Taigi visiems linkiu sveikatos, prasmingų, ilgų metų. Kolegijos kolektyvui linkiu amžinų dvasinių vertybių: tiesos, gėrio, grožio, laisvės.

Nijolė TAMOŠIŪNIENĖ

1961 m. rugsėjo mėn. pradėjau dirbti Panevėžio politechnikume ir dirbau per 40 metų. Bėgo laikas, keitėsi mokyklos statusas, pavadinimas, vadovai, darbuotojai...

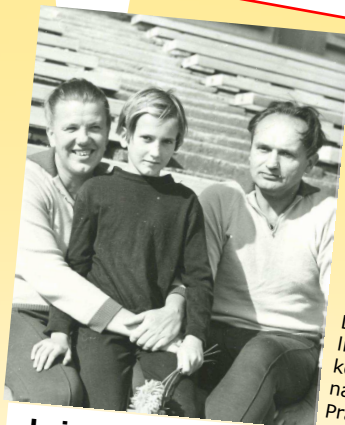
Iš visų darbo metų man labiausiai įsiminė direktoriaus Prano Pranaičio, jau išėjusio Anapilin vadovavimo laikotarpis – apie 13 metų, kai technikumams buvo kuriamas, augo, suklestėjo. Direktorius P.Pranaitis – veiklus, energingas, retų organizacinių gabumų. Dėmesingas darbuotojams ir mokiniams. Todėl technikumė vyravo darbinga, draugiška atmosfera, atstovauti mokyklai buvo garbės reikalas. Buvome jauni, smalsūs, nieiškojom patogumų. Šiandien gal kai kam atrodyt juokinga, kai mes ekskursijon į Leningradą, vėliau į Užkarpatę, važiuovome pusiau dengtu technikum sunkvežimiu. Kartu „kratėsi“ ir direktorius. Taip buvo...

Malonu man prisiminti metus, kai dirbau su turistų būrelio nariais. Tai buvo entuziastai, pamėgę keliones, sąskrydžius. Mačiau jų pastangas nepasiklysti varžybų „uždaramė maršrute“, įveikiant kliūčių ruožus, kūrybiškumą – įrengiant ir puošiant stovyklavietę, rengiant meninę programą vakarui prie laužo.

Vėliau – maironiečiai. Taip pat entuziastai, rengę kuklias literatūrinės popietes, Užgavėnių karnavalus, dalyvavę maironiečių susibūrimuose Kaune, Panevėžyje, Juodupėje, Betygaloje.

Labiausiai man miela prisiminti buvusius auklėtinius. Jų išleidau penkias laidas. Kiekvienoje grupėje buvo gabių, darbščių, pareigingų. Daugelis vėliau baigė aukštąsias mokyklas, daugiausia inžinerinio profilio. Buvo tokių, kurie pasirinko gydytojo, teisininko profesijas. Neminu pavardžių, nes visų neišvardinsiu.

Visiems jiems linkiu tiesaus gyvenimo kelio.

Laima NEMICKIENĖ su šeima

1960 metais baigiau Vilniaus valstybinį pedagoginį institutą ir atvažiavau su paskyrimu dirbti į Panevėžio politechnikumą, kuris tais pačiais metais ir buvo įkurtas.

Dėčiau rusų kalbą ir literatūrą. Dėstytojų kolektyvas buvo jaunas, direktorius Pranas Pranaitis – labai energingas, iniciatyvus žmogus. Be pamokų, gyvenom aktyvų sportinį gyvenimą. Užsi-mezgė glaudi draugystė su Rygos, technikumais. Vykdavom moksleivių ir dėstytojų varžybas, koncertai.

Politechnikume dirbau 27 metus. Per tą laiką pasikeitė 3 direktoriai: šviesaus atminimo P.Pranaitis, J.Andriūnas, S.Davydovas. Tai puikus žmonės, geri vadovai, kurie sugebėjo su- burti darbštų ir draugišką kolektyvą.

Iki šiol liko patys geriausi prisiminimai apie kolegas, moksleivius, auklėtinius.

Jonė JACKEVIČIENĖ

Kazimieras DUBINSKAS

Pakviestas tuomečio direktoriaus Prano Pranaičio pradėjau dirbti Panevėžio politechnikume antraisiais jo gyvavimo metais, 1961-aisiais. Nebuvo jokios sporto bazės, bet buvo didelis noras dirbti. Vyskupo sodelyje, už dabartinės Vilniaus g. (jos tada dar nebuvo), įrengėme krepšinio ir tinklinio aikštes, bėgimo taką, šuoliaduobę, pastatėme skersinį. Ši vieta tapo pagrindine sporto baze. Čia vyko kūno kultūros pratybos, treniravosi krepšininkai, tinklininkai ir lengvaatlečiai. Šaltesniu metų laiku buvo nuomojama „Žalgirio“ sporto salė. Taip Panevėžio politechnikume prasidėjo sportinis gyvenimas, vėlesniais metais atnešęs jam didelę sportinę šlovę.

Pradėjęs savo veiklą politechnikumas buvo sparčiai augantis; kasmet didėjo studentų skaičius ir dėstytojų gretos. Netrukus po manęs į mokyklą buvo pakviesti dirbti taip pat jauni kūno kultūros specialistai: Leonas Bernikas ir Bronislovas Ramanauskas. Nuo tada mūsų trijų bendraminčių entuziazmo dėka politechnikumo sportinis gyvenimas įgijo naują pagreitį. Profesionaliai pradėti treniruoti tinklininkai (treneris Leonas Bernikas), rankininkai (treneris Bronislovas Ramanauskas), krepšininkai (treneris Kazimieras Dubinskas).

Plečiantis specialiųjų vidurinių mokyklų spartakiadų programai teko telkti naujų sporto šakų rinktines, kviesiti miesto sporto mokyklų trenerius. Taip pas mus atsirado gimnastika, plaukimas, dviračių sportas, lengvoji atletika, orientacinis sportas, stalo tenisas ir kt.

1963 m. politechnikumo sporto kolektyvui už sportinius rezultatus suteiktas sporto klubo „Technikas“ vardas. Tai buvo pirmasis sporto klubas Lietuvoje ir 13-as miesto klubo komandos buvo vienos iš stipriausių tarp Lietuvos technikumų komandų, daug kartų iškovojo pirmąsias ir prizines vietas spartakiadose ir miesto varžybose. Atskiri sportininkai tapo respublikos ir miesto rinktinių nariais.

Didelė dovana sportininkams buvo 1968 m. pastatyta sporto salė. Jos statybą lydėjo kiek netikėti įvykiai ir nesusipratimai. Ministerija skyrė lėšų technikumui „B“ korpuso statybai, tačiau vietoje jo atsirado sporto salė. Į „B“ korpuso atidarymo iškilmes pakviestas tuometės Aukštojo ir vidurinio mokslo ministerijos vadovas A.Zabulis labai nustebo, kai vietoje „B“ korpuso pateko į naująją sporto salę. Politechnikumo direktorių P.Pranaitį jis ta proga pavadino drašiu žmogumi. Be to, atidarymo proga buvo nutarta surengti ministerijos ir politechnikumo darbuotojų krepšinio varžybas. Jas lydėjo dar įdomesnis įvykis. Pačiame varžybų įkarštyje kažkas įlipo per langą į persirengimo kambarį ir pavogė ministro A.Zabulio išvežinius batus...

Atsiradus sporto salei pagerėjo sąlygos kūno kultūros praktiniams užsiėmimams. Ypač buvo gera slidinėjimo bazė. Turėjome net apie 80 porų visiškai sukomplektuotų slidžių. Kaip viena iš sveikatinimo priemonių buvo įvesta privaloma rytinė mankšta bendrabučio gyventojams. Tuo tikslu net buvo radiofikiuotas bendrabutis ir per vietinį radiją visi buvo kviečiami į mankštą kieme, kuri vyko net su muzika. Politechnikume sportavo ne vien studentai, bet ir dėstytojai bei darbuotojai. Jie buvo susibūrę į krepšinio, tinklinio, šaškių, šachmatų, kulkinio šaudymo, stalo teniso grupes. Laisvalaikiu treniruodavosi, o paskui dalyvaudavo draugiškose varžybose ir darbuotojų spartakiadose.

Pasibaigus mokslo metams sportinis darbas nenutrūkdavo. Jis tęsdavosi vasaros sporto stovyklose: jos vykdavo vaizdingiausiose Lietuvos vietovėse - Salose, Svedasuose, Druskininkuose, Tytuvėnuose, Kretingoje, Palangoje ir kt.

Manau, kad politechnikumui labai pasisekė, kad jam kuriantis turbūt pats Dievas atsiuntė direktorių Praną Pranaitį: žmogų, sukurta vadovauti ir tam turėjusį išskirtinį talentą. Tai jo rūpesčiu ir pastangų dėka Panevėžio politechnikumas tapo plačiai žinomas ne tik Lietuvoje, bet ir toli už jos ribų. Draugiški sportiniai ir drauge kolektyvų bendradarbiavimo ryšiai siejo su Rygos elektromechanikos, Rygos politechnikumo, Molodečno politechnikumo, Leningrado elektronikos technikumui, Maskvos aviacijos technikumui, Dniepropetrovsko maisto pramonės technikumui kolegoms ir sportininkams. Ir Lietuvoje šilta bendrauta su Kauno, Klaipėdos, Šiaulių politechnikumais, Vilniaus statybos technikumui.

Laiko karuselė sukasi nesustodama. Nusineša dienas, metus, kurias sugražinti gali tik atmintis...

Mano darbo metais ši mokslo įstaiga vadinosi politechnikumas, kuris ruošė specialistus miesto gamykloms. Vadovavo inteligentiškas ir kultūringas šviesaus atminimo direktorius Sergiejus Dovydušas. Dirbo gausus būrys dėstytojų, darbuotojų. Buvome draugiški, nuoširdūs. Mokėjome ne tik dirbti, bet ir pasilinksminti. Turėjome tradicines šventes, išvykas. Smagiai švėsdavome Turisto dieną Berčiunuose. Įsimintinos išvykos į Latviją, Estiją (mat draugavom su Rygos ir Talino technikumais), Uzbekiją, Armėniją. O kiek keliauta po Lietuvą.

Mūsų studentai garsėjo specialybės žiniomis, buvo puikūs meno saviveikloje, sporte. Garsėjo ir pokštais, krečiamais dėstytojams. Po tų pokštų ne vienas dėstytojas ir pravarėdė yra įgijęs. Tačiau pokštaujama buvo geranoriškai ir su ugnele, todėl santykiai tarp dėstytojų ir moksleivių buvo darnūs ir draugiški. Tai sąlygojo abipusę pagarbą ir tęstinį bendravimą. Ir šiandien malonu sutikti juos, besidarbuojančius įmonėse ir įstaigose. Dar vis turime apie ką pasikalbėti, atpažįstame vieni kitus.

Todėl, manau, kad didžiausia vertybė, kurią sugebėjome išugdyti, yra nuoširdus ir ilgalaikis studentų ir dėstytojų bendravimas, nepaisant bėgančio laiko ir kartų skirtumo.

Irma JĖCKIENĖ

REDAKcinė KOLEGIJA

Vyr. redaktorė—**Vilija RAUBIENĖ**

Kalbos specialistė—**Audronė MIKALAUSKAITĖ**

Administratorė—**Deimantė KONČIUVIENĖ**

Maketuotojas—**Borisas BYLINSKIS**

PankoSA atstovas—**Donatas ŠNIUTĖ**

Nr. 3 (3) vasaris 2011 m.

Klaipėdos g. 3-515a, Panevėžys | Tel. (8 45) 460 578 | pankomanija@pankosa.lt

Mokytojų seminarija, XIX a. pab.

1727 m. – netoli dabartinių Panevėžio kolegijos Verslo ir technologijų fakulteto pastatų, Nepriklausomybės a. šiaurinėje dalyje vienuoliai pijorai pastato bažnyčią, vienuolyną ir mokyklą – kolegiją. Tuo metu ji atliko aukštesnės (arba vidurinės) mokyklos funkcijas.

1768-1773 m. Panevėžio kolegijoje mokosi vėliau išgarsėjęs visų laikų Lietuvos architektas Laurynas Stuoka-Gucevičius.

1818-1824 m. Panevėžio kolegijoje mokosi vėliau tapęs garsiu kelių tiesimo ir tiltų statybos inžinierius, generolas Stanislovas Kerbedis.

1832 m. Dėl dalyvavimo 1831-ųjų metų sukilime pijorų vienuolyną ir mokyklą caro vietininkai Panevėžyje uždaro.

1840 m. Buvusio pijorų vienuolyno sode (dabar Klaipėdos g. 3) pastatomas dviejų aukštų mūras. Į jį iš Troškūnų perkeliama Bajorų mokykla.

1858 m. Bajorų mokykla perorganizuojama į gimnaziją, atliekamas pastato kapitalinis remontas.

1865 m. Dėl mokytojų ir mokinių dalyvavimo 1863-ųjų sukilime mokykla uždaroma.

1865-1872 m. Buvusiame gimnazijos pastate veikia dviklasė apskrities ir pradžios mokyklos.

1872 m. Įkuriama mokytojų seminarija.

1888 m. Vietoje buvusio senojo netoliese pastatomas dabartinis dviaukštis pastatas (Klaipėdos g. 3), kuriame įsikuria ta pati mokytojų seminarija.

1906-1908 m. Lietuvių kalbą seminarijoje dėsto kalbininkas Jonas Jablonskis.

1915 m. Mokytojų seminarija Panevėžyje uždaroma ir evakuojama į Mstislavlį.

1921 m. Pastate Klaipėdos g. 3 vėl įkuriama mokytojų seminarija, Panevėžyje J. Balčikonio rūpesčiu pradėjusi veikti 1919 m.

1936 m. Mokytojų seminarija antrą kartą uždaroma, jos pastate įkuriama amatų mokykla, veikusi iki II pasaulinio karo.

1944-1949 m. Klaipėdos g. 3 veikia geležinkelininkų mokykla Nr. 2

1949-1951 m. Pastate įkurinama speciali amatų mokykla Nr. 2

1951-1960 m. Pastate veikia Panevėžio žemės ūkio mechanizacijos mokykla Nr. 2

Istoriniai etiudai

Kad geriau įsivaizduotumėte ir prisimintumėte, kuo gyvenome gilaus sovietmečio metais, parinkome keletą ištraukų iš „Panevėžio politechnikumo istorijos (1960-1976)“.

Ideologija

„TSKP XXVI suvažiavimo patvirtintose XI penkmečio direktyvose numatoma paruošti 6,4 mln. specialistų <...> išauklėtų marksizmo-leninizmo, tarybinio patriotizmo ir proletarinio internacionalizmo dvasia.“

„Lenino 100-ųjų gimimo metinių proga politechnikume organizuota lenininė įskaita, kurios metu buvo stengiamasi įtraukti komjaunuolius ir jaunuolius į gilesnį V. Lenino teorinio palikimo studijavimą, aktyvumą organizacijos gyvenime. Grupėse buvo nagrinėjama V. Lenino biografija.“ (P. 53).

Pedagogo misija

„Auklėti ir mokyti jaunąją kartą – didžiulis ir svarbus darbas. Pedagogo profesija – viena atsakingiausių ir kilniausių. Bet kad mokytojas galėtų ne žodžiais, o darbais įvykdyti tą tikrai didį uždavinį, kuris jam yra iškilęs, jis turi atkakliai visų pirma lavintis pats, išmokti įsisavinti žinias leniniškai, išmokti dirbti taip, kaip prisakė Leninas.“ (P. 57).

Susitikimai

„Pamokoje „Rusija reakcijos laikotarpiu 1907-1910 metai“ savo prisiminimus pasakojo V. Lenino ir N. Krupskajos bendražygė personalinė pensininkė S. Didžiulienė. Kartais pasitenkinama jos prisiminimų magnetofono įrašais.“ (P. 24).

Šventės

„Tradicija tapo pavasario šventė politechnikume, kuri vyksta gana įdomiai. Į salę, pasipuošusių žibuoklėmis bei sprogstančiais pumpurais, moksleivius bei svečius kviečia kvieslys. Per tautinių kaspinų tiltą poros ateina pasveikinti Pavasarėlio, kuris pasipuošęs pavasario rūbais su sulos ašotėliu sutinka susirinkusius. Kiekvienas kursas atskirai sveikina Pavasarėlį, įteikdamas jam savo dovanas: pavasarinį pyragą ir margučius. Įteikdami, eiliuota forma, nusako, kaip ir iš ko buvo kepamas pyragas, kokie paukščiai Pavasarėliui padovanojo savo kiaušinius. Skelbiamas tarpkursinis konkursas išsiaiškinti gražiausiems margučiams ir skaniausiam pyragui. Visi patenkinti: salėje ridenami gražiausi margučiai, pravedami atractionai, šokiai ir žaidimai.“ (P. 47).

Konkursai

„Butų-buities komisijos dėka dirbančiųjų vaikučiai kiekvienais metais džiaugiasi naujametinėmis dovanėlėmis, pravedami konkursai geriausiai valytojai išsiaiškinti ir t.t.“ (P. 66).

Migracija

„Mokslo metų bėgyje iš politech-

nikumo mokytis į kitas mokyklas perėjo 27 moksleiviai, 8 išėjo asmeniškai prašant, 1 dėl ligos, 2 dėl nepažangumo, 1 žuvo, 1 pašalintas už dėstytojo orumo įžeidimą, 2 moksleiviai grįžo iš Tarybinės Armijos.“ (P. 51).

Sveika gyvensena

„Moksleivių sveikatingumui gerinti teknikume įvesta privaloma tarppamokinė fizikultūrinė pauzė, o bendrabutyje rytinė mankšta. Patobulinta šių priemonių apskaita ir kontrolė – įvesti apskaitos žurnalai.“ (P. 25).

Inovacijos

„Pagal paskutinį technikos žodį įrengti fizikos ir chemijos laboratorijos bei užsienio kalbų kabinetai, foto ir brėžinių dauginimo laboratorija, kabinetas su mokymo mašina-egzaminatoriumi, staklių laboratorija.“ (P. 16).

Auklėjamoji sieninė žiniaslaida

„Prie ne pamokinio darbo prilauso ir sieninė spauda (sienlaikraščiai, stendai, plakatai, garbės lentos ir t. t.), kuri vaidina didelį auklėjamojo vaidmenį ir kurios politechnikumas per eilę metų paruošė gana daug ir įvairių. Juk niekas taip jautriai žmogaus neprivertčia susimąstyti, apgalvoti savo elgesio, kaip draugų kandus žodis, šmaikšti karikatūra pakabinta pačioje labiausiai matomoje vietoje. Labai daug moksleiviai sužino apie einamą momentą, įžymių žmonių gyvenimą ir veiklą, sporto pasiekimus, geriausius gamybinio darbo spartuolius, mokslo pirmūnus ir t. t.“ (P. 43).

„Komjaunimo prožektorius – puiškus pagalbininkas kovoje su tinginiais, nedrausmingais moksleiviais. Organizuojami reidai bendrabučiuose, grupių komjaunimo susirinkimuose, rašomi laiškai blogai besimokančiųjų tėvams.“ (P. 53).

Klestėjimas

„Daug kur pabuvota panevėziečių su politechnikumo emblema. Dirbo Anykščių rajone „Paryžiaus Komunos“ kolūkyje (statė 4 butų gyvenamąjį namą), Šilutės rajono Nemuno žemupio melioracijos ir vandens pakėlimo stočių statybos darbuose, Kupiškio rajone „Šviesos“ kolūkyje (statė kiaulidę), Kėdainių, Biržų rajonuose. Grupė moksleivių talkininkavo statant „Ekraną“ gamyklą, remontavo politechnikumo patalpas, dirbo užbaigiant naująjį politechnikumo pastatą. Nuo 1966 metų politechnikumo patikėtiniai pabuvojo Kazachstano plėšinių krašto statybose, tolimajame Sibire, Narymo gyvenvietėje statė gyvenamųjų namų kompleksus, kur išaugo gatvė Lietuvos pavadinimu, 39-ių vaikų ir merginų iš Panevėžio 1974 metais vasarą laukė tolimoji Jakutija, Ordžonikidžės rajonas, Pakrovsko miestas, padirbėta saulėtojų Turkmėnijoje, Tomske, Altajuje.“ (P. 49).

Parengė
Laima LAPĖNIENĖ